

פרשת נח

וتنח התיבה בחדש השבעי ב'י"ז יומ לחדש על הרי אררט (ח, ד)

וتنח התיבה בחדש השבעי בשבוע עשר יום לחדש על הרי אררט

רש"י לעיל וכאן אומר ומוכיח שהතיבה שוגבהה היה שלושים אמה, הייתה משוקעת במים אחד עשר אמה
שהרי המבול הפסיק בא' סיוון ובא' אב נראו ראשי ההרים כמו שמבואר בפסקת הבא 'והמים היו הלווי
וחסור עד החדש העשירי בעשרי באחד לחודש נראו ראשי ההרים'

ואם מפלס המים בשיאו היה 15 אמה מעל פסגות ההרים כמו שנאמר (לעיל ז, כ) 'חמש עשרה אמה
מלמעלה גברו המים ויכסו ראשי ההרים'

אם כן נמצא קצב ירידת המים 15 אמה ב-60 יום, דהיינו אמה ב-4 ימים
ואם כן איך יתכן שרק 16 ימים אחרי תחילת ירידת המפלס כבר נאמר 'וتنח התיבה בחדש השבעי
שבשבוע עשר יום לחדש על הרי אררט' ?

מכאן מוכח לרש"י שהතיבה הייתה משוקעת 11 אמות בתוך המים וכך לפי קצב של 4 ימים לאמה, לאחר
16 יום קרקעית התיבה נגעה בפסגת ההר הגבוה ביותר

אלא שהשאלה הנשאלת היא לפי זה:

מבואר בפסקונים דלקמן (יג) ש'חרבו פני האדמה' לغمري בא' תשרי, נמצא שימוש ירידת המפלס מגובה
שייא פסגות וראשי ההרים ועד הנקודה הנמוכה ביותר על פני האדמה גם כן ארך 60 יום נוספים, ולפי
החשבון הנ"ל של ירידת אמה ב-4 ימים נמצא שגובה ההרים הגבוהים היה לא יותר מ-15 אמות שלפי
השיעור המכמיר ביותר לא מדובר ביותר מ-9 מטר ????????

גם אם נוסיף ונאמר שמעל פסגות ההרים לא הייתה שום צפיפות והתcolaה הייתה 100 מים אבל מתחת קו
הפסגות יש גם תוכלה של אדמה, אז נאמר ש מתחת הקו הזה יש 90 אחות אדמה ורק 10 אחות מים שזה
נותן לנו פי עשר גובה, זה עדין אומר שההר הגבוה ביותר הוא 90 מטר ???